

Sygn. akt: IV RC 484/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Kursa

Protokolant: Hanna Beer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2021r. w R.

sprawy z **powództwa małoletniego S. M. działającego przez matkę A. M., A. M.**

przeciwko J. M.

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego J. M. na rzecz małoletniego powoda S. M. alimenty za okres od 16 sierpnia 2018 roku do 16 listopada 2020 roku w kwocie po 1000 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda A. M. do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat;
- 2) oddala powództwo A. M.;
- 3) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;
- 4) wzajemnie znosi koszty zastępstwa procesowego;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 484/18

UZASADNIENIE

Małoletni powód S. M. działający przez matkę A. M. w pozwie z 16 sierpnia 2018 roku domagał się zasądzenia od pozwanego J. M. alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

Powódka A. M. domagała się zasądzenia od pozwanego alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu żądania powódka wskazała, że strony od 2002 roku pozostają w związku małżeńskim, z którego pochodzi małoletni powód ur. (...). 27 stycznia 2018 roku pozwany wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego domu i opuścił rodzinę, wiążąc się z inną kobietą, nie spotyka się z synem. Do lipca 2018 roku pozwany łożył 1000 zł na utrzymanie rodziny i opłacał mieszkanie, następnie przestał opłacać rachunki i zaczął łożyć na rzecz syna 500 zł. Powódka wskazała, że pozwany pracuje w (...) Sp. z o.o. w Ś., uzyskując wynagrodzenie w kwocie ok. 5000 zł netto. Koszt utrzymania małoletniego jego matka ocenia na ok. 1600 zł miesięcznie, natomiast koszt swojego utrzymania na kwotę ok. 2000 zł. Powódka podała, że nigdy nie pracowała, pozostając na utrzymaniu męża, co pozwany akceptował. Obecnie powódka korzysta z pomocy bliskich osób (k. 3-4v).

Na rozprawie 20 października pozwany uznał żądanie pozwu o alimenty na rzecz małoletniego powoda do kwoty po 700 zł, a w pozostałym zakresie wniósł o jego oddalenie. Odnośnie żądania procesowego powódki A. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Strona powodowa podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko procesowe (k. 181v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletni powód ur. (...) pochodzi ze związku małżeńskiego A. M. i pozwanego. Związek małżeński rodziców małoletniego został zawarty przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w R. w dniu 26 października 2002 roku.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. z dnia 25 marca 2019 roku, sygn. akt II RC 1226/18 rozwiązano małżeństwo rodziców małoletniego powoda przez rozwód z winy obu stron. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim powierzono matce, pozostawiając ojcu prawo do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, takich jak zdrowie i edukacja. Jednocześnie pozwany został zobowiązany do łożenia na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie. Żądanie alimentacyjne A. M. zostało oddalone. Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją.

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 listopada 2020 roku w sprawie o sygn. akt V ACa 83/20 na skutek apelacji pozwanej od wyroku w/w rozwodowego Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek (...) w R. zmieniono zaskarżony wyrok w punkcie 3 o tyle, że kwotę alimentów zasądzonych na rzecz małoletniego powoda podwyższono z kwoty 700 zł do kwoty po 1000 zł miesięcznie. W pozostałej części apelacja została oddalona, a wyrok się uprawomocnił.

W okresie od 16 sierpnia 2018 roku do 16 listopada 2020 roku małoletni powód mieszkał z matką, która sprawowała nad nim bieżącą pieczę. Uczęszczał do szkoły podstawowej, dodatkowo brał udział w regularnych treningach piłki nożnej. Był ogólnie zdrowym dzieckiem, poza sezonowymi infekcjami nie chorował przewlekle. Korzystał z wkładek ortopedycznych. Miesięczne wydatki małoletniego powoda przedstawiały się następująco: wyżywienie ok. 350 zł, treningi 60 zł, ubrania, buty 300 zł, przybory szkolne 100 zł, środki czystości 80 zł, dentysta 200 zł co pół roku/ok. 33 zł miesięcznie, wkładki ortopedyczne 150 zł, fryzjer 20 zł, wypoczynek wakacyjny 100 zł, lekarstwa oraz witaminy 50 zł, koszty mieszkaniowe przypadające na małoletniego ok. 425 zł, tj. łącznie: ok. 1668 zł.

Powódka A. M. posiada wykształcenie średnie ogólnokształcące. Choruje na nadciśnienie tętnicze. W okresie od 16 sierpnia 2018 roku do 16 listopada 2020 roku nie pracowała. Była zarejestrowana jako osoba bezrobotna. Jakkolwiek brała udział w licznych procesach rekrutacyjnych, finalnie nie podjęła zatrudnienia. Utrzymywała się z alimentów od pozwanego zasądzonych w ramach udzielonego zabezpieczenia oraz pomocy finansowej rodziny. Pracę w charakterze pracownika produkcji za wynagrodzeniem rzędu 2800 zł brutto miesięcznie podjęła dopiero od października 2020 roku. Powódka mieszkała wraz z małoletnim w mieszkaniu własnościowym, które kupiła w 2005 roku.

Wydatki powódki przedstawiały się następująco: czynsz 600 zł, prąd ok. 250 zł, Internet 100 zł, telefon 80 zł, wyżywienie ok. 350 zł, lekarstwa 10 zł, opłata za działkę rekreacyjną 400 zł rocznie/ok. 33 zł miesięcznie, podatek 150 zł rocznie/12,50 zł miesięcznie, rata kredytu 330 zł, tj. łącznie ok. 1765,50 zł miesięcznie.

Powódka nie posiadała oszczędności. Do majątku wspólnego stron wchodzi lokal mieszkalny, w którym zamieszkuje powódka oraz działka rekreacyjna. Samodzielnie spłacała zobowiązanie kredytowe, które zaciągnęła na zakup lokalu mieszkalnego. Wysokość raty kredytowej wynosiła ok. 330 zł miesięcznie. Do końca okresu spłaty powódce pozostało ok. 9 lat. Organizowała małoletniemu wypoczynek letni. Wyjechała z synem m.in. nad morze do G.. Powódka samodzielnie pokrywała opłaty związane z kosztami mieszkaniowym, opłatę za użytkowanie działki rekreacyjnej oraz podatek od nieruchomości.

Pozwany z wykształcenia jest serwisantem urządzeń górniczych. W okresie od 16 sierpnia 2018 roku do 16 listopada 2020 roku był zatrudniony (...) Sp. z o.o. w Ś.. Osiągał wynagrodzenie w kwocie ok. 4000 zł netto miesięcznie.

Ponadto świadczył sporadycznie prace dorywcze, z których osiągał dodatkowo ok. 100 – 200 zł miesięcznie lub w zamian za wykonywaną pracę otrzymywał żywność. Pozwany nie posiadał oszczędności. Zobowiązany mieszkał w mieszkaniu należącym do swojej partnerki, która zapewniała mu wyżywienie. Poza małoletnim powodem nie ma nikogo na utrzymaniu.

Wydatki pozwanego przedstawiały się następująco: wynajem samochodu 200 zł, prąd 125 zł, paliwo (dojazdy do pracy) 500 zł, środki czystości, odzież i obuwiu ok. 400 – 500 zł, lekarstwa 200 zł, tj. łącznie ok. 1525 zł miesięcznie. Pozwany leczył się ortopedycznie z powodu urazu kręgow szyjnych. Dojeżdżał do pracy 25 km w jedną stronę. Nie mógł korzystać ze wspólnego samochodu stron z uwagi na eskalację konfliktu z powódką. Kontakty z małoletnim realizował zwłaszcza w czasie weekendów. W trakcie związku małżeńskiego z powódką pozwany zaciągnął wspólne zobowiązanie kredytowe na wyjazd wakacyjny oraz na prowadzenie działalności gospodarczej, które nadal spłaca. Wysokość miesięcznej raty kredytu po dokonanej konsolidacji wynosi 1100 zł. Przeciwno pozwanemu toczyło się postępowanie egzekucyjne. Koszty prowadzonej egzekucji komorniczej wynosiły 200 zł miesięcznie. Pozostałą kwotę z tytułu wynagrodzenia pozwany zasadniczo przeznaczał na dojazdy do pracy oraz zaspokojenie podstawowych wydatków.

Pozwany kupił małoletniemu powodowi telefon, aby utrzymywać stały kontakt z synem. W trakcie nauki prowadzonej w trybie zdalnym zmodernizował małoletniemu komputer, na co wydał ok. 400 zł. Ponadto starał się kupować małoletniemu ubrania oraz lekarstwa na problemy dermatologiczne syna. Dokładał się również do wyjazdów wakacyjnych małoletniego oraz opłat związanych z abonamentem telefonicznym, które wynosiły ok. 30-40 zł miesięcznie.

(dowód: akta II RC 1226/18 a zwłaszcza: wyrok k. 124, uzasadnienie wyroku k.127-129v, wyrok k. 246, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 7, odpis skrócony aktu urodzenia k. 8, informacja o wynagrodzeniu k. 23-24, harmonogram spłat kredytu k. 47-49, zaświadczenie (...) Bank (...) k. 51-54, zeznania powódki A. M. k. 180v, zeznania pozwanego k. 181-181v.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań stron oraz w oparciu o zebrane w sprawie dokumenty, szczegółowo powyżej opisane. Podawane w czasie zeznań dane w szerokim zakresie znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których strony wzajemnie nie kwestionowały. Dlatego też Sąd ocenił materiał dowodowy jako spójny, logiczny i wzajemnie się uzupełniający.

Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie okazało się wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres świadczeń alimentacyjnych, który ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, jest uzależniony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym - co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Pamiętać należy, że przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy również brać pod uwagę usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75).

Z kolei art. 27 kro stanowi, że oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli.

Natomiast wysokość sumy pieniężnej wyznacza z art. 135 § 1 kro., która zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionych oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Sąd Najwyższy w wytycznych w sprawach o alimenty wyraził pogląd, iż zakres obowiązków wynikający z treści przepisu art. 27 kro kształtuje zasada, w myśl której stopa życiowa małżonków, choćby pozostających w faktycznym rozłączeniu, powinna być równa. Małżeński obowiązek utrzymania rodziny ma na celu zapewnienie członkowi rodziny zaspokojenia potrzeb na podobnym poziomie, co inni członkowie rodziny. Potrzeby rodziny obejmują, oprócz utrzymania i wychowania dzieci, potrzeby, które z istoty swej są wspólne, a także takie, które mają charakter indywidualny. Te ostatnie mogą one być jednak zaliczone do kategorii potrzeb rodziny, gdy zaspokojenie ich jest w danych okolicznościach usprawiedliwione interesem rodziny i odpowiada zasadom współżycia społecznego, a przede wszystkim zasadzie jednakowej stopy życiowej wszystkich członków rodziny (Uchwała SN z 16.12.1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1998/4, poz. 42.).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, zważyć należy, że małoletni powód w okresie od 16 sierpnia 2018 roku do 16 listopada 2020 roku nie miał możliwości samodzielnego utrzymania się, nie dysponował jakimkolwiek majątkiem, który mógłby stanowić jego źródło utrzymania, stąd też zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb powoda spoczywało na jego rodzicach. Sąd uznał, że koszty utrzymania małoletniego powoda wykazane przez jego matkę w toku postępowania dowodowego zasadniczo odpowiadały rzeczywistym potrzebom dziecka w wieku powoda, przy uwzględnieniu jego aktualnego stopnia rozwoju.

Ustalając wysokość alimentów należy wziąć również pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego. Pozwany w tym czasie znajdował się w dość dobrej sytuacji finansowej. Z tytułu pracy zawodowej osiągał wynagrodzenie w kwocie ok. 4000 zł netto miesięcznie. Ponadto świadczył sporadycznie prace dorywcze, z których osiągał dodatkowo ok. 100 – 200 zł miesięcznie. Pozwany, poza małoletnim powodem, nie miał nikogo na swoim utrzymaniu. Mieszkał w mieszkaniu należącym do swojej partnerki, która zapewniała mu wyżywienie. Co prawda pozwany posiadał zobowiązania kredytowe, lecz z pewnością nie mogły być one traktowane wyprzedzająco wobec obowiązku alimentacyjnego małoletniego dziecka. Uznać zatem należy, że żądana przez małoletniego powoda kwota alimentów nie przekracza możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego w w/w okresie i nie mogła spowodować uszczerbku w jego usprawiedliwionych dobrach własnych.

Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie 1 sentencji na podstawie art. 133 § 1 kro i art. 135 kro. Sąd zasądził alimenty za okres od 16 sierpnia 2018 roku do 16 listopada 2020 roku tj. od daty wniesienia pozwu do daty prawomocności wyroku rozwodowego, zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 listopada 2020 roku w sprawie o sygn. akt V ACa 83/20.

Żądanie powódki A. M. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka w w/w okresie mogła poczynić starania w celu podjęcia zatrudnienia. Ma bowiem wyuczony zawód i bez wątplenia była zdolna do pracy co najmniej za minimalnym wynagrodzeniem, ponadto Sąd Okręgowy czyniąc ustalenia za okres, w którym prowadził postępowanie, a który pokrywa się z okresem orzekania w niniejszej sprawie, oddalił żądanie alimentacyjne matki małoletniego. Wobec powyższego orzeczono jak w punkcie 2 sentencji na podstawie art. 27 kro.

O odsetkach na wypadek opóźnienia orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc, natomiast o natychmiastowej wykonalności punktu 1 wyroku Sąd orzekł na mocy art. 333 § 1 pkt 1 kpc. Ponadto, zgodnie z art. 1082 kpc nadano z urzędu klauzulę wykonalności odnośnie punktu 1 uzasadnianego wyroku. Mając na względzie sytuację ekonomiczną pozwanego oraz doniosłość obowiązku alimentacyjnego w oparciu o przepis art. 102 kpc odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami postępowania. Wobec faktu, że żądanie strony powodowej zostało częściowo uwzględnione na mocy art. 100 kpc wzajemnie zniesiono koszty zastępstwa procesowego.